

Sprácky Sbor Slovenských Učiteľov (SSSU).

Prof. Miloš Ruppeltdt
dirigent SSSU.

Leoš Janáček.

4. Ach vojna, vojna!

Ach vojna, vojna
neščasná vojna,
dyž na ňu jít musím.
Sama královna do Moravy psala,
aby Janoška na vojnu dostala.
Ja nepojedu,
hlavěnka mě bolí,

U bílé vody Janošek stojí,
hlavěnka ho bolí.
Janíčku nestoj, koníčky nastroj,
pojedeš do vojny.
Moja hlavěnka všeccka porubaná
moja galanka všeccka uplakaná.

Ach vojna, vojna
neščasná vojna,
dyž nu ňu jít musím.
Mám hezké děvče,
opustiť je musím.

D. Jenko, upravil I. Kadavý. 5. Čo čušíš, čušíš . . . ?

Čo čušíš, čušíš, Slovákú mužný?!
Pretri si oči, Sláva ťa zovie do boja v pole!
Striasť raz už putá tej dávnej nevole,
striasť raz už putá dávnej nevole!
Čo čušíš, čušíš, Slovákú mužný!

Či ešte žiješ? Či ešte čuješ Hriešniče veľký, vzmúž sa a treskni
tú divú kliatbu, tie vzdychy ťažké? jarmo o zem tú, nech minie mrak.
Či ešte národ verne miluješ, Nech svet ten vidí, nech svet ten čuje,
či s' hotov odísť v boje víťazské? že žije Slovák, že žije junák!

V. Kopecký: 6. Vzal bych ťa, dievčatko . . .

Vzal bych ťa, dievčatko, ale načo, Vzal bych ťa, dievčatko, ale načo,
keď si ty tak málo — a ledačo. keď si ty tak málo — a ledačo.
Ani mi chlebička nenapečieš, Nevieš kravy dojiť, ani mútiť,
ani mi izbičky nevymetieš. ani košelečky peknej ušiť.

A. H. Krčmery.

7. Hojže Bože . . .

A. Sládkovič.

Hojže Bože, jak to bolí,
keď sa junač roztratí
po tom širom sveta poli
na chlebovej postati:

každý svojou pošiel stranou
hnaný žitia nevoľou:
v osamelých sa havranov
zmenil krdel sokolov.

Hojže Bože, Bože drahý
ber len — veď čože ztratím?
Na svet ten som prišiel nahý
a nahý sa navrátim:

len sa potom neuchyľuj
pred ostatnou potrebou:
pomiluj, Bože, pomiluj,
keď ostanem sám s Tebou!

Vinko Krek.

8. Ljubezen in pomlad.

(Anton Funtek)

Na okno trka tič drobán odprí, odprí mi ljubi stan!
O kaj ti pójem ptiček mlad: Pomlád, pomlád je zunaj tvojih vrat.
Odprí tedaj, ti cvet deklet! Pomlad, pomlad je spet.

P. Križkovský:

9. Utonulá.

Bude vojna, bude.
kto pak na ňu pŕjde?
Která má milého
sobe úprímného,
ta naříkat bude.

Já bych také jela,
kdybych koně měla,
koníčka vraného,
pekně sedlaného,
sedla bych na něho.

Co bys tam, má milá,
co bys tam dělala?
U Dunaje stála
košulenky prala,
to bych tam dělala!

Běž, má milá, domů,
poruč Pánu Bohu,
až já z vojny přijdu,
já si tebe vezmu.

Šuhaj z vojny přijde,
a on si me vezme.
bude-li jen Pán Bůh chtět.

Sedm let dochází,
milého neslyším,
ach, Bože, rozbože,
ach, já se utopím.

K Dunaji běžela,
Dunaje sa ptala:
Jsi-li tak hluboká,
jak su já vysoká?
bych do tě skočila?

Její bílé nohy
do písku sahaly,
Její bílé ruce
břehu se chytaly.

Její černé vlasy
po vodě plovaly.
Její černé oči
k nebi se zdvíhaly!

Stan. Lipski.

10. Piosenka.

Cichutko, cichuteńko zanuce sobie piosenke te stara,
zatarta, te sama coś ty mi śpiewała Mamo, gdym
był jeszcze maleńki i ciagnal Cien za sukienko zwołajac:
Mamo, Mateńko!

Cichútko, cichuteńko te piosenke sobie zanuce, a potem
żalośnie zaplacze, kiedy w jej dwiekach zobacze, że już
do Ciebie nie wróce, Mamo, Mateńko!

Cichutko, cichuteńko zanuce sobie piosenke te sama
zatarta, te sama, coś ty mi śpiewała Mamo.

Vit. Novák :

11. Kyjov.

P. Bezruč :

Ej, ztepilí šuhaji v čižmách vy,
ej, dievčatá v sukničce rudé.
Tak veselo bývalo v Kyjově,
Tak veselo v Kyjově bude.

Tak jako to táhne z vonných rév,
tak jako ty kypíš, má sloko,
tak hoří tá ohnivá slovácká krev,
tak ret pálí a hoří oko.

Kdo chce nás bít, kdo chce nás urazit?
My nevíme o pánu žádném,
jak veselo dovedem žít a pít,
tak veselo na poli padnem.

Josef Suk : 12. **Bán vraždinský a král Matiaš.**

(Na slová ľudovej poesie srbskej.)

Víno pije Dojčin Petar Varaždinský bán —
za den propil trista zlatých, nepostačí džbán,
propil ešte vrana koně, zlatý budzovan.
Pokáralť jej Matiaš král za to, země pán:

Za den, Dojčin Petře, hodný varaždinský bán!
Za den propils trista zlatých až nestačí džbán!
Ještě propils vrana kone, zlatý budzovan.
Avšak na to Dojčin Petar Varaždinský bán:

Nekárej mne, Matiaši! Tys můj král a pán,
ale kdy bys Ty v té krčmě sedel jako já —
a tam děvče černých očí líbal jako já,
celý Pešt bys i s Budínem propils jako já.

M. Schneider-Trnavský : 13a. **Slovenská hymna.**

Dlhomir Polský :

Bože! Čos' ráčil slovenskému ľudu
po tisícročnom hroznom utrpení
láskave vrátiť otcovskú zas hrudu,
aby žil na nej jarma pozbavený.
Zdobený vencom slobody, cti, práva:
nech sa Ťi za to večná sláva vzdáva.

M. Schneider-Trnavský: 13b. Hľa, slietol orol!

Vl. Wagner:

(Venované SSSU)

Hľa slietol orol k temenu Tatier,
by duša vdýchla život jarných chvíľ,
by shliadol rod svoj a uzrel drahú mater
a k práci našiel v odpočinku síl!

I plnou túhou nádra rozopial,
veď videl bájne-dávno známy kraj,
veď poznal ľud ten, jeho ból i žiaľ,
trpel a cítil až po vzletný máj!

Hľa, slietol orol k temenu Tatier, Je duša smutná, veď národ plače,
bárs osud doprial dávnej túžby kmit, veď tvrdej kôry zdýma bólna hrud'.
beda nám, osirelým detom, Nuž predsa miesta v nekonečnej čaše,
kde desný život trdne treba žiť! a túžba, nádej musia pominúť?

M. Schneider-Trnavský. 13c. Na Bradle zádumčivom. *Martin Sladkovič,*

Na Bradle zádumčivom,
na samom jeho holom končiari,
tam v skale, v štrku sivom,
tam v rodnom chotári, spí
Milán general.

Na Bradlo sokoli, orli hľa letia,
oj bystrí, smelí junáci!
Ké túžby sa to vo vás nietia?
Čo značí zrak váš horiaci?

Nás túžba tiahne k nášmu generálu,
pozdraviť si ho prevrele,
vzdať mu česť a zapet' chválu,
a vypočuť čo povelé.

M. Schneider-Trnavský: 13d. Padol kameň.

Janko Jesenský:

(Venované SSSU)

Padol kameň, žblnkol potok čistý,
fúkol vietor, zakývaly listy.
Zapískal som nôtu, písklo vtáča v hore,
zavolal som do hôr čiernych, ozvalo sa v hore.
A ten potok žblnká a ten list sa kýva,
a to vtáča píska, hora sa ozýva.
Ozvala sa hora, ozvala sa skala,
len tá moja najmilejšia, tá sa neozvala.

I.

Veje vietor po doline,
moja mladost len tak hynie.
Len tak hynie, až zahynie,
ako lístok v bukovine.

Moja mladost i podoba
tak mi hynie ako voda.
Voda zhynie, druhá príde,
moja mladost viac nepríde.

II.

Boly časy, boly, ale sa minuly,
a po malej chvíli minieme sa i my.

III.

Za horami, za dolami lúčka zelená,
prechodí sa švárne dievča, čierne oči má.
Čierne oči má, na mňa pozerá,
líčka, ako tá ružička, to moja milá.

IV.

Moja žena rozum nemá,
prepila mi volky s cudzími paholky poza humná.
A ja jej zas urobím špás,
prepíjem jej kúdel, motovidlo, kužeľ, bude to špás.
Motovidlo i vreteno, motovidlo, kúdel,
na čomže by priadla, do čierneho diabla, moja
žena rozum nemá!

Lud. Vansa :

14 Kolo Tatier čierňava.

Samo Tomášik :

(Upomienka na roky 1848 49.)

Kolo Tatier čierňava,
Blýska, bije hrom!
Stená Váh i Orava,
Mutný tečie Hron.
Už zvonil vrah v tú dobu
Slovákovi do hrobu,
Už mu zvonil, zvonil,
Zvonil do hrobu.

Zpoza Tatier vychodí
Zora červená,
Čo že nám s ňou prichodí?
Slávy odmena.
Sláva hodným junákom,
Pokoj svätý rodákom
Sláva, sláva, sláva
Hodným junákom.

Iv pl. Zajc:

15. Curičica mala.

(Dr. Ante Benešić.)

Curičica mala vrtom skakutala.
Ravno cvieče brala, parazmišljat stala,
kome biga dala!

Ljuto zaplakala, sebe proklinjala,
što je tako mala a ljubiti bi znala!
Oj, da je začarala vojna tako mala,

oj, onda by znala! kom bi svieće dala!
ljubiti by znala! curičica mala!
Šta će? još je mala!

Emil Axman: 16a. Keď ja smutný pôjdem.

Keď ja smutný pôjdem na tú vojnu, komu ja zanechám mojú milú.	A ja ju zanechám kamarádom, až sa ja navrátim z vojny domov.	A ja sa nevrátim bo som mladý, za mňou nezaplače v svete žiadny.
--	---	---

Emil Axman: 16b. Sedemdesiat sukien mala...

Sedemdesiat sukien mala a preda sa nevydala. A ja nemám iba, iba jednu, pýtajú ma až za Viedňu.	Pod obločkom vyskakoval, štyri groše ukazoval, dajte mi to dievča vaše, dám vám tieto štyri groše.
--	---

E. I. M. Lihovecký: 17a. Bačovské piesne.

Ja som bača veľmi starý, nedožijem do jari,
nebudú mi kukučky kukať na tom mojom košiari.
Hore sa ovečky, hore dolinami,
ja som bača starý, nevládzem za vami.

Ani kukuk, ani sova, ani sojka klebetná,
nebude ma viac prebúdzat lastovička štebetná.
Hej, dziny, dziny ...

Ja, bača starý, nemôžem spávať,
čujte valasi, mám vám rozprávať:
jak máte ovečky opatrovati,
keď chcete úžitok hojný z nich brati.

Hopsa, Zuzka, srdce moje, keď ja zomrem všetko tvoje:
nohavice, župica i barania čapica.

Balta, obušek, osekan, tulec, tešinka i čakan,
i tá stajňa drevená a v nej krava červená.

Tieto dudy s trima hučky nech si vezme syn do rúčky,
a na nich si pohráva, keď sa času dostáva.

Krpce moje daj žobrákom, kapsu pohravným spevákom,
kňazovi daj jahničku za mú hriešnu dušičku.

Zelená sa bučina, spevom hučí dolina,
ja sa pustím do zboji, nech si bača sám dojí.
Do zboja sa, chlapani, majme, ovce s bačom zanechajme!
Sem ten vatrál, sem ho daj a valašku prichystaj!

L. Izák-Miloš Lihovecký: 17h. Zahučaly hory...

Zahučaly hory, zahučaly lesy,
kdeže sa podely moje mladé časy?
Moje mladé časy nezažily krásy,
moje mladé letá nezažily sveta!

Dolina, dolina,
kamenný chodníček:
kde je naša verná láska,
švarný šuhajček?
Šuhajova láska
a moja sloboda:
naše verné milovanie,
ako v koši voda.

Hej, pod Kriváňom, tam je krásny svet!
Tam rastú chlapani, bystrý ako kvet;
nebo tam len jasne svietí,
tam má každý vesel býti —
pod Kriváňom, pod Kriváňom.

Umočil ma dáždik na dvore,
prenocuj má milá v komore.
Kde si sa umočil, tam sa suš,
ani si mi frajer, ani muž.

Načo že si prišiel v sobotu,
keď som mala veľkú robotu:
keď som mala čistiť, umývať
a ty si ma prišiel objímať.

Harm. J. Krasko-Zápotocký: 18. Povievaj vetričku.

(Slov. ľud. pieseň.)

Povievaj, vetričku
hore dolinečku,
azdaj mi doneseš
ňákú novinečku.

Novina, novina,
čo je za novina,
vydrnské dzievčence
popadaly s breha.

A kej popadaly
na Boha volaly:
„Pomáhaj nám Bože,
už pomoci není.”

Anička, Anička,
na kohos' volala,
kej si sa v tej bystrej
vodzenke topela?

„Bola bych volala
na svého milého,
len kej som ja bola
daleko od neho.”

Mikuláš Moyze s: 19. Šarišské ľudové piesne.

Hej, totu, totu,
hej! mojej milej notu,
ktorú ona rada mala,
rada na ňu tancovala.

Zahraj cigán fras ce trime,
bo še mojej milej drime.
Hej! totu, totu,
hej! mojej milej notu.

Pod bučkom, pod bučkom havran vodu pije,
nešťastná hodzina: žena muža bije,
a un še jej pýta a un še jej modlí:
nebi ma ženičko, už ja budzem dobrý.

Umarla cigánka na doline,
biju še cigáni na perine.
Cigáni, cigáni nebite še,
má cigánka dve períny, rozdelte še.

B. Pokorný: 20. Prevez, prevez, prievozníčku ...

I.

Prevez, prevez prievozníčku,
mám za vodou frajerôčku,
mám za vodou za hlbokou
a pod horou pod vysokou.

Nemám čluka, nemám vesla,
voda mi ho preč odniesla,
prišiel príval od Kriváňa,
zahnal mi ho do Komárna.

II.

Keď mi srdce choré,
keď ma tieseň morí,
vyjdem si ja pod večierkom
do zelenej hory.

Kukulienka kuká,
hlas jej sladko rynie
a do srdca boľavého
potešenie plynie.

III.

Anička, dušička, kde si bola?
že si si čižmičky zarosila?
Bola som v hájičku,
žala som trávičku, duša moja.

A ja som po tri dni trávu kosil,
a som si čižmičky nezarosil.
A ja som hrabala,
teba som čakala, duša moja.

IV.

Tečie voda ze skaly,
do tej panskej zahrady.

Anička ju vylieva,
Janíčko sa jej díva.

B. Pokorný:

20 e Pime Dzuro.

Pime Dzuro, pime Ján, vedz sme oba z Krpelian.
Prečo by sme nepili, vedz sme z jednej dzedziny.
Lepšie mesto Žilina, než uhorská krajina.

B. Pokorný:

20 f Vysoko zornička.

Vysoko zornička, dobrú noc Anička;
ešte vyššie nebe Pán Boh daj aj tebe.

Dobrú noc, dobrú noc, ale nie každému,
len tomu dievčatku, čo ja chodím k nemu.

B. Pokorný:

20 g Dobrý večer vám.

Dobrý večer vám, pani šenkárka,
či tu nebolo moja frajerka?

Ej, bola, bola, za dvermi stála,
chcela tancovať, ale sa bála.

Kebych ja vedel, kto s ňú tancoval,
veru bych sa s ním do krve zrúbal.

Karol Ruppeltdt :

21. Nestískaj mi, šuhaj, rúčku.

Nestískaj mi, šuhaj, rúčku, čo chceš ja neviem,
tvojím slzám, tvojmu smútku ja nerozumiem,
nehnevaj sa, keď sa smejem, žarty vystrájam,
spevy, tance, že milujem a svet rada mám.

L'úbim si ja otca, matku, celú rodinu,
l'úbim svoje kamarátky, celú dedinu.
L'úbim všetkých dobrých ľudí, l'úbim aj teba.
Čo chceš viacej, buď veselý, netráp sám seba!

J. Valaštan-Dolinský :

22. Dobrú noc, má milá.

Dobrú noc, má milá, dobrú noc!
Nech ti je sám Pán Boh na pomoc.
Dobrú noc, dobre spi,
nech sa ti snívajú o mne sny!

Snívajže sa ti sníček snívaj,
keď vstaneš, sníčeku vieru daj!
Že ťa ja milujem:
moje srdiečko ti darujem.

